

ה"ת 36022/11/17 - עמוס חימיץ' נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 36022-11-17 חימיץ' נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המבקש:

עמוס חימיץ' ע"י ב"כ עו"ד רותם דגן ממשרד עו"ד יעקב
שקלאר

נגד

מדינת ישראל - משטרת ישראל ע"י פקד מירב עזרא

המשיבה:

החלטה

1. הבקשה שלפני עניינה בפסיקת הוצאות לטובת המבקש בעקבות תפיסת חפצים מידיו לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב] תשכ"ט - 1969 (להלן: "**הפסד"פ**"). בעקבות כך הוגשה על-ידי המבקש בקשה להחזרת התפוסים, המבקש קובל על התנהלות המשיבה בהקשר זה וטוען לכשלים שנפלו בהתנהלותה אשר הביאו לדחיית שני דיונים בבקשתו.

רקע ונימוקי הבקשה

2. ביום 16.9.2017 נתפסו מידי המבקש חפצים ובין היתר כסף מזומן בסך 4,550 ₪ (להלן: "**הכסף המזומן**"), רשימות ברוסית (להלן: "**הרשימות**"), משקל, שקיות לתכשיטים וכדורים (להלן ביחד: "**התפוסים**"). על פי המפורט בבקשת המבקש, לאחר שפנה בבקשה לקבלת התפוסים סירבה המשיבה להשיב את הכסף המזומן, הרשימות, המשקל, השקיות והכדורים ואף סירבה להעביר רשימה של החפצים אשר נתפסו. במועד אחר הובהר לבא כוח המבקש כי החפצים תפוסים כראיה בתיק. בעקבות האמור ולאור טענות המבקש כנגד התפיסה ובכלל זאת כנגד קיומה של עילת תפיסה, הוגשה על ידי המבקש בקשה להחזרת התפוסים.

3. ביום 19.11.17 נקבע מועד לדיון בבקשה ליום 23.11.17 ואף הוגשה תגובת המשיבה המתנגדת להחזרת התפוסים ומפרטת את החשדות כנגד המבקש. לתגובה צורפה רשימת החפצים אשר נתפסו הכוללת פירוט באשר לחפצים שנשארו תפוסים.

4. לאחר דחיות במועד הדיון אשר התבקשו על ידי ב"כ המבקש נקבע דיון ליום 30.11.17. הדיון היה קבוע לשעה 8:30 בבוקר אך נציג המשיבה לא התייצב. כפי שפורט בהחלטתי מאותו המועד, לאחר בירור שערכה

לשכתי, בשעה 9:30 התייצב נציג המשיבה, ללא תיק החקירה הנוגע לחשדות כנגד המבקש ומבלי שהוא מכיר את התיק כלל. בעת הדיון הבהיר כי לא ראה כלל את הבקשה וכי נאמר לו לחזור על התגובה הכתובה (עמ' 1 ש' 13 לפרוטוקול מיום 30.11.2017). בהחלטתי מאותו המועד הבהרתי את חשיבות התייצבות נציג המשיבה המכיר את התיק לדיון בהחזרת תפוס ובידיו תיק החקירה, לשם בחינתו על ידי בית המשפט וקבלת החלטה מושכלת בבקשה, ואף הוריתי כי החלטתי תועבר לקצין אח"מ מחוז תל אביב במשטרת ישראל. בסופו של יום ולאור הנסיבות הוריתי על דחיית הדיון למשך שבועיים, תוך שקבעתי כי במהלכם מצופה כי המשיבה תשלם את החקירה והפנייה ליחידת התביעות ביחס לתפוסים, כך שבמועד הדיון הנדחה תציג עמדה ברורה. באותה החלטה אף קבעתי כי ככל שמבקשת ב"כ המבקש, תוכל לתקן בקשתה עד למועד הדיון הנדחה, אך היא בחרה שלא לעשות כן.

5. לדיון הנדחה אשר נקבע ליום 12.12.2017 התייצב נציג המשיבה והציג הסכמה להשבת הרשימות למבקש. באשר ליתר התפוסים וחרף החלטתי מיום 30.11.2017 ביקש ארכה בת 30 יום על מנת להעביר את התיק ליחידת התביעות ולהציג עמדה. עוד ציין כי טרם התקבלה חוות דעת סם ביחס לכדורים שנתפסו (ב"כ המבקש אף ציינה בדיון שהתקיים בפני ביום 10.1.2018 כי נציג המשיבה התייצב גם לדיון זה ללא התיק). ב"כ המבקש הסכימה בסופו של יום לדחיית מועד הדיון והוא נדחה ליום 19.12.2017. ביום 17.12.2017 התקבלה הודעה מאת המשיבה לפיה התקבלה החלטה להשבת הכסף התפוס למבקש. ב"כ המבקש פנו בהמשך לכך בבקשה לביטול הדיון הקבוע ליום 19.12.2017 אך ביקשו להטיל הוצאות בסך 10,000 ₪ על המשיבה. יש לציין כי כבר לאחר הדיון הראשון שהתקיים ביום 30.11.2017 ביקשו ב"כ המבקש הטלת הוצאות. בהחלטתי מיום 3.12.2017 קבעתי כי הבקשה תידון בדיון ואף הפנתי לכך שגם ב"כ המבקש טענה באותו הדיון טענות שלא עלו בבקשה הכתובה להחזרת תפוס.

6. דיון בבקשה להטלת הוצאות התקיים בפני ביום 10.1.2018, לאחר שב"כ המבקש ביקש כי תתקבל החלטה על סמך הכתובים אך ב"כ המשיבה ביקשו קיומו של הדיון. בדיון חזרה ב"כ המבקש על טענותיה ביחס להתנהלות המשיבה בקשר לתפיסת החפצים בכללותה, בסופו של יום הבהירה כי היא מצמצמת בקשתה לפסיקת הוצאות בגין שני דיוני בית המשפט אשר נדחו לאור התנהלות המשיבה (הדיונים אשר התקיימו ביום 30.11.2017 ו- 12.12.2017 כמפורט לעיל).

7. נציגת המשיבה מצידה שבה וטענה לחוקיות התפיסה, אישרה כי נפלה תקלה בהתנהלות המשיבה בקשר לדיון ביום 30.11.2017 אז התייצב נציג המשיבה לדיון ללא תיק וללא עמדה. עוד טענה כי המדובר בטעות אנוש ואף ציינה כי ישנם מקרים בהם ממתנים נציגי המשיבה לסנגורים. באשר לדיון ביום 12.12.2017 ציינה כי היא ערה לכך שבית המשפט הורה למשיבה להגיע לדיון זה עם עמדה ואכן נמסרה עמדה ביחס למחברות. באשר לכסף התפוס התבקשה דחייה לצורך התייעצות, הגם שהיה מקום לקיים ההתייעצות טרם הדיון. דחייה ניתנה ולבסוף הושב הכסף התפוס טרם קיומו של דיון ההמשך שנקבע. בנסיבות אלה לטענתה - אין מקום להשית הוצאות על המשיבה ואף אין הלימה בין סכום ההוצאות המבוקש (על סך 10,000 ₪) לנסיבות.

דיון והכרעה

8. המסגרת הנורמטיבית הרלבנטית לדיון בבקשה היא תקנה 21 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 (להלן: "**התקנות**"). על פי סעיף 21 (א) לתקנות "**נעתר בית המשפט לבקשת בעל דין לדחות את מועד**

המשפט או נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדל של בעל דין, רשאי בית המשפט אם ראה הצדקה לכך, להטיל על בעל דין שבעטיו נגרמה הדחיה, הוצאות בפועל לטובת הצד שכנגד. סעיף זה מקנה לבית המשפט סמכות ברורה להטיל הוצאות באם ראה הצדקה לכך מקום בו נדחה מועד המשפט בשל מעשה ומחדל של בעל דין. כידוע, פסיקת הוצאות בהליך פלילי היא חריגה ותעשה במקרים חריגים (ראו בשינויים המחויבים ע"ח 21510-10-09 **משטרת ישראל חדרה נ" ליבמן** (8.11.2009)). בהקשר זה יש לזכור ולשקול כי לא ניתן להימנע לחלוטין מתקלות ולא כל תקלה של המשיבה או מי מהצדדים מצדיקה הטלת הוצאות באופן אוטומטי. לצד זאת יש לזכור כי מתפקידו של בית המשפט להבטיח ניהול תקין של ההליך ובכלל זאת קיומה של התנהלות מכבדת והוגנת מצד המשיבה כלפי המבקש. עוד יש לזכור את זכויותיו הקנייניות של המבקש בתפוסים, גם מקום בו מצאה המשיבה לתפוס מידיו את התפוסים, וגם אם היא סבורה כי קיים בסיס חוקי וחשדות ממשיים כנגדו.

9. מבלי להכריע בשאלת תקינות התפיסה וקיומה של עילת תפיסה, וגם אם אצא מנקודת הנחה כי תפיסת התפוסים בוצעה כדין, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ביחס לחיוב בהוצאות מצאתי כי מקרה זה נופל בגדר המקרים הצדיקים חיובה של המשיבה בהוצאות. יש לזכור כי בשל התנהלות המשיבה נדחו לא אחד כי אם שני דיונים לגופו של עניין בבקשת המבקש. באשר לדיון ביום 30.11.2017, יתכן ולו זה היה עומד לבדו, ניתן היה לומר בדוחק כי המדובר בטעות אנוש אשר ארעה (הגם שלא ברור מדוע לא התייצב ולו באיחור, לאחר פנייה נוספת מלשכתי, נציג של המשיבה המכיר את התיק והתיק בידו, בשם לב לכך שנציג המשיבה התייצב כשעה לאחר שעת הדיון שנקבעה) ולהימנע מחיוב המשיבה בהוצאות. דחיית דיון זה איננה עומדת לבדה כמפורט לעיל. עיון בהחלטתי מיום 30.11.2017 מלמד כי חרף הוראתי המפורשת לפיה לדיון הנדחה תתייצב המשיבה עם עמדה ברורה ביחס לתפוסים לאחר התייעצות עם יחידת התביעות, הרי שלאותו דיון התייצב נציג המשיבה ללא עמדה כאמור (למעט ביחס לרשימות שנתפסו) והדיון המהותי בבקשה נדחה שוב. בהקשר זה יש לציין כי הגם שידעה המשיבה כי אין בידיה תשובות בהתאם להחלטתי, לא הוגשה על ידה כל בקשה לדחיית מועד הדיון טרם הדיון, מה שיכול היה לחסוך למבקש ובאת כוחו את הצורך בהגעה נוספת לבית המשפט לשווא.

10. נציגת המשיבה לא חלקה על המפורט לעיל ביחס לשני הדיונים, אך טענה כי המדובר בטעות אנוש. עוד בטיעוניה הפנתה לכך שב"כ המבקש נתנה הסכמתה לדחיית הדיונים, כטעם בגינו יש להימנע מהטלת הוצאות. אינני מוצאת לקבל הטענות כמצדיקות הימנעות מהטלת הוצאות. העובדה שב"כ המבקש הסכימה, לאור פניית בית המשפט, לדחיית הדיונים בנסיבות המתוארות לעיל, אין בה כדי למנוע קבלת הבקשה להשתתף הוצאות או לשמוט את הבסיס להגשתה. התנהלות המשיבה במקרה דנן חרגה לטעמי מטעות אנוש ויש בה טעם לפגם בהתייחסות המשיבה לחשיבות זכויותיו הקנייניות והדיוניות של המבקש, הטרחה וההוצאות הנגרמות לו. נתתי דעתי לכך שבסופו של יום הסכימה המשיבה להשבת התפוסים אף ללא צורך בקיומו של דיון, והדיון אשר נקבע ליום 19.12.2017 בוטל מבעוד מועד. הגם שטוב עשתה המשיבה שקיבלה החלטה לפני הדיון וחסכה קיומו, אין בכך כדי להשליך על סוגיית החיוב בהוצאות בגין הדיונים המהותיים שנדחו.

11. באשר לסכום ההוצאות המבוקש על סך 10,000 ₪: המדובר בסכום אשר לא בוסס בבקשת המבקש להוצאות ויש טעם בדברי נציגת המשיבה לפיה סכום זה אינו תואם את נסיבות המקרה דנן, וודאי בראי כך שהחלטתי זו מתייחסת אך ורק לדחיית שני הדיונים מיום 30.11.2017 ו- 12.12.2017 על פי סעיף 21 לתקנות, ולא ליתר הטענות אשר עלו בבקשת המבקש, לאחר שצמצמה ב"כ המבקש את הבקשה שבפני כמפורט בפרוטוקול מיום 10.1.2018.

12. בנסיבות אלה, בשל דחיית הדיונים המהותיים בבקשת המבקש להשבת התפוס לאור מחדלי המשיבה, ובפרט הדיון אשר התקיים ביום 12.12.2017, על פי סעיף 21 לתקנות, מצאתי לפסוק לטובת המבקש הוצאות בסך 3,000 ₪. המשיבה תעביר למבקש את הסכום שנפסק תוך 7 ימים ממועד קבלת ההחלטה, שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד למועד התשלום בפועל.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ח, 14 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.